

DIGICULT. Blogger la 95 de ani

00:00

07:48

Embed

`<iframe src="http://www.digi24.ro/embed/magazin`

"Sunt expirați, demodați, plictisitori, pisălogi, enervanți, au devenit o povară!". Sunt lucruri pe care le gândim adesea despre bătrânii de lângă noi. Cu cinism sau cu părere de rău, îi condamnăm, zi de zi, prin verdictele noastre brutale. Și, deseori, nedrepte.

Cei care au răbdare să-i observe, cei care încearcă să-i înțeleagă au șansa de a descoperi lucruri minunate: bunicii sunt plini de viață, de speranță, de umor și de talent.

„Nu mă consider bătrân. Am abia 95 de ani! Obiectivul meu, pe termen scurt, este să ating sută”, a spus Pompiliu Sterian, jurnalist și blogger.

De cinci ani încoace, un grup de artiști voluntari s-a împrietenit cu rezidenții căminului Moses Rosen din Capitală. Proiectul "Vârsta a 4-a" i-a adus împreună și le-a dat tuturor certitudinea că poți face lucruri mari indiferent ce scrie în buletin la data nașterii. David Schwartz, Mihaela Michailov și Paul

Dunca se numără printre cei care au înțeles că a le oferi unor vârstnici șansa de a face ceva inedit înseamnă a le reda tinerețea.

„Scopul principal al întregului demers ar fi schimbarea percepției asupra bătrâneții în societatea românească, într-un context în care vârstnicii sunt, de multe ori, văzuți - în discursul public - ca persoane inutile sau 'pensionarii care ne iau banii pe care noi îi muncim', șamd. Noi încercăm să demonstrăm că, dimpotrivă, persoanele vârstnice pot fi și active, persoane care să aibă un rol în societate în continuare, au niște istorii personale și experiență de viață care e foarte valoroasă și care poate servi drept model pentru generațiile mai tinere. Și pot, în continuare, să creeze inclusiv produse artistice”, a spus regizorul David Schwartz.

David Schwartz și colegii săi nu sunt la prima experiență de acest fel: au mai creat, alături de rezidenții căminului, spectacole de teatru și dans. Totuși, "Corp la corp" marchează o premieră.

„Noi ne-am propus să facem un pas înainte și să implicăm și personalul căminului, ca parte activă în spectacol. Ideea a fost să întărim, cumva, relațiile dintre oameni și să ne concentrăm asupra ideii de grijă, care, de fapt, e foarte importantă, aici, în cămin. Să schimbăm un pic relația asta, între unii, care au grijă de ceilalți, să devină parteneri”, a precizat David Schwartz.

Chiar dacă în spectacol par toți talente înnăscute, medicii, psihologii și asistenții sociali n-au fost prea ușor de convinge că locul lor este pe scenă.

„Sigur, la început, unele persoane au fost mai sceptice, unii credeau că n-au nimic de spus, unii credeau că n-o să poată să scrie, pentru că cei din personal au și scris niște monoloage pe care le și interpretează”, a mai spus David Schwartz.

Ca la orice proiect care cere implicare artistică, orgoliile au ieșit la suprafață. Chiar dacă nu au patalama de actori, protagoniștii spectacolului au deprins obiceiurile vedetelor.

„Nu pot să spun că a fost o relație în care a curs numai lapte și miere, au existat și conflicte, există și probleme, există și neînțelegeri, mai ales când joci cu cineva în același spectacol, cineva a greșit și te-a încurcat, cineva a intrat prea repede peste tine, exact aceleași probleme pe care le au, într-un spectacol, așa-zișii actori profesioniști”, a mai spus David Schwartz.

„Cu toată lumea trebuie să negociezi, când e vorba de a ajunge pe scenă: cum ajungi pe scenă, în ce fel, în ce mod, sub ce formă. Aici, pentru că oamenii au o vârstă, e de spart zidul, cumva, pentru că unii zic 'toată viața n-am făcut așa ceva, n-o s-o fac acum!'. Și noi suntem: 'Dar de ce? E timpul să dansați, să cântați, să jucați teatru!'. Și ce-a fost simpatic a fost că toată lumea vrea atenție. Și, cumva, a fost senzația că atenția este luată dinspre rezidenți și dată personalului. Și asta a fost un pic de negociat, de

lucrat diplomatic cu lucrul ăsta. Sunt orgolii de artiști, de oameni”, a mai spus dansatorul David Schwartz.

La vârsta la care alții nu mai așteaptă nimic de la viață, Pompiliu Sterian, unul dintre cei mai mai populari rezidenți ai căminului, își exersează strategia câștigătoare.

„Omenirea se împarte în două categorii mari: optimiști și pesimiști. În viață se întâmplă și bune, și rele. Și la unii, și la alții! Numai că eu nu mă uit la alea rele, caut să le uit! Sunt optimist și zic c-o să fie bine și la noi. Arta, secretul longevității este să știi să te adaptezi și să depășești. Dacă o să te vaiți și-o să te plângi, nu schimbi nimic!”, a adăugat el.

Pompiliu Sterian este vedetă: nu doar că are un rol important în spectacolul "Corp la corp", dar, la 95 de ani, este și un blogger foarte activ.

„Tinerii ăștia voluntari mi-au propus să fac un blog. Eu am învățat să lucrez la calculator aici, la cămin, nu știam înainte. Când eram eu la școală, învățam pe abac, ăla era calculatorul. Aici am făcut un blog, vârsta a 4-a, în care scriu tot felul de întâmplări, fapte și oameni de la cămin. Pot să vă spun că acest blog a înregistrat, până acum, aproape 50.000 de vizionări. Mie mi s-a luat un interviu pentru BBC din Londra! Am căpătat o notorietate”, a mai spus Pompiliu Sterian.

Nonagenarul este încântat de experiența teatrală. „Ne-au schimbat total stilul de viață! Au reușit să ne antreneze în niște activități care, la vârsta noastră... nimeni nu se gândește să facă teatru!”, a precizat Pompiliu Sterian.

Marile câștiguri ale acestei experiențe nu se socotesc în bani sau glorie. Altele au fost recompensele venite odată cu aplauzele de final.

„Cred că marea forță a spectacolului e tocmai nivelul lui emoțional foarte puternic. Sunt oameni care vin cu experiențele lor de zi cu zi aici, în căminul de bătrâni, oameni care își povestesc cu foarte multă deschidere și cu foarte multă sinceritate experiențele, trăirile, lucrul împreună, ce înseamnă să fii în fiecare zi alături de celălalt, ce înseamnă să fii receptiv atunci când te cheamă, atunci când are nevoie de tine”, a mai spus dramaturgul Mihaela Michalov.

„Eu cred că i-am apropiat un pic mai mult și cred că au conștientizat că sunt tot timpul împreună, chiar dacă unii au un statut și alții, alt statut. Și că statutul ăsta contează și nu contează: poți să lași la o parte 'garda' statutului pe care îl deții”, a precizat Paul Dunca.

Pompiliu Sterian are întotdeauna succes la public. Cu așa un talent, s-ar putea să-l aștepte o carieră frumoasă în teatru.” Da, da, m-așteaptă o carieră, cu siguranță! Nu știu dacă pe lumea asta sau... Eu

încerc să trăiesc prezentul. Și mă bucur de fiecare lucru: înc-o zi frumoasă, am fost la o excursie, la o plimbare, la un spectacol... Am făcut noi un spectacol! Viața e frumoasă și după 90 de ani! Bătrânețea poate fi un prilej de bucurie. Depinde de noi!”, a conchis Pompiliu Sterian.

Pompiliu Sterian și prietenii săi de la cămin au învățat, în ultimii ani, să joace teatru și să danseze. Și, cel mai important, au învățat că niciodată nu este prea târziu să fii fericit